

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2023 η Autoridad Portuaria de Bilbao κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Autoridad Portuaria de Bilbao (εκπρόσωποι: D. Sarmiento Ramírez-Escudero και X. Codina García-Andrade, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, για τους λόγους που εκτίθενται στους τρεις λόγους αναίρέσεως, και να κρίνει ότι η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο·
- να αποφανθεί επί της ουσίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού και το άρθρο 170 του Κανονισμού Διαδικασίας, κρίνοντας ότι το αίτημα ακυρώσεως των προσβληθεισών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσεων, το οποίο υποβλήθηκε πρωτοδικώς από την Autoridad Portuaria de Bilbao, πρέπει να γίνει δεκτό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Autoridad Portuaria de Bilbao τόσο πρωτοδικώς όσο και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, λόγω παράβασης του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η Επιτροπή, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η φορολογική απαλλαγή της Bizkaia αποτελεί πλεονέκτημα, δεν την ερμήνευσε ως σύνθετο σύνολο.

Προς στήριξη του πρώτου λόγου αναίρέσεως, προβάλλεται ότι η συλλογιστική που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται μέτρο σύνθετης φύσεως στηρίζεται σε αμιγώς τυπικούς λόγους οι οποίοι αποκλίνουν από την ουσιαστική ανάλυση που απαιτεί η νομολογία του Δικαστηρίου.

Δεύτερος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο λόγω παράβασης του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, του κανονισμού 2015/1589⁽¹⁾ και της νομολογίας που ερμηνεύει το άρθρο και τον κανονισμό αυτόν, τούτο δε σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να προβαίνει σε πλήρη ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων όταν είναι κοινώς γνωστό ότι υφίσταται μόνον ένας δικαιούχος του καθεστώτος ενισχύσεων.

Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η ύπαρξη μίας και μόνον οντότητας η οποία είναι δικαιούχος της φορολογικής απαλλαγής της Bizkaia (η Autoridad Portuaria de Bilbao) αποτελεί κοινώς γνωστό γεγονός που καθιερώνεται από την ισπανική έννομη τάξη. Στην περίπτωση αυτή, μολονότι το μέτρο μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καθεστώσ ενισχύσεων» κατά την έννοια του κανονισμού 2015/1589, η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε πλήρη ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων. Τούτο συνάγεται – βάσει ερμηνείας υπό το πρίσμα των άρθρων 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 296 ΣΛΕΕ και 41 του Χάρτη – από τον αρχικό σκοπό της νομολογίας η οποία επιτρέπει στην Επιτροπή να μην προβεί σε τέτοια ανάλυση.

Τρίτος λόγος αναίρέσεως:

Η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, λόγω παράβασης του άρθρου 108 ΣΛΕΕ και του κανονισμού 2015/1589, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας συνεργασίας, οι υποχρεώσεις της Επιτροπής είναι λιγότερο εκτεταμένες από εκείνες τις οποίες υπέχει στο πλαίσιο διαδικασίας έρευνας.

Προς στήριξη του τρίτου λόγου αναιρέσεως, προβάλλεται ότι με την απόφασή του το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς ουδόλως να το δικαιολογεί, αναφέρει ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας συνεργασίας βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 2015/1589, το κράτος μέλος διαθέτει λιγότερες εγγυήσεις απ' ό,τι σε μια διαδικασία έρευνας. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, υποστηρίζεται ότι τόσο το γράμμα των άρθρων 21 έως 23 του κανονισμού 2015/1589 όσο και ο στενός σύνδεσμος μεταξύ του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, στο οποίο στηρίζεται η διαδικασία συνεργασίας που προβλέπει ο κανονισμός 2015/1589, και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή πρέπει να αναλύει τις πληροφορίες που παρέχει το κράτος μέλος.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2023 — Virgilijus Valančius κατά Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Υπόθεση C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Virgilijus Valančius

Καθή: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτείται από το άρθρο 254 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο προβλέπει ότι τα μέλη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να επιλέγονται μεταξύ προσώπων «που παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας και έχουν την απαιτούμενη ικανότητα για την άσκηση υψηλών δικαστικών καθηκόντων», να γίνεται η επιλογή υποψηφίου σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για διορισμό στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκλειστικά με βάση την επαγγελματική ικανότητα;
- 2) Είναι συμβατή με την απαίτηση περί παροχής από τους υποψηφίους πλήρους εγγύησης ανεξαρτησίας και με τις λοιπές απαιτήσεις για την άσκηση δικαστικών καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 254 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μια εθνική πρακτική, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, σύμφωνα με την οποία, προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφάνεια της επιλογής συγκεκριμένου υποψηφίου, η κυβέρνηση ενός κράτους μέλους που είναι αρμόδια για την πρόταση υποψηφίου για διορισμό στο αξίωμα του δικαστού του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκροτεί ομάδα ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων για την αξιολόγηση των υποψηφίων, η οποία, αφού πάρει συνέντευξη από όλους τους υποψηφίους, καταρτίζει κατάλογο κατάταξης των υποψηφίων βάσει σαφών και αντικειμενικών κριτηρίων επιλογής που έχουν καθοριστεί εκ των προτέρων και σύμφωνα με τους όρους που ανακοινώθηκαν εκ των προτέρων, προτείνει στην κυβέρνηση τον υποψήφιο που έχει καταταχθεί στην υψηλότερη θέση με βάση την επαγγελματική του ικανότητα και επάρκεια, αλλά η κυβέρνηση προτείνει για διορισμό σε θέση δικαστού της Ευρωπαϊκής Ένωσης άλλον υποψήφιο, διαφορετικό από εκείνον που κατέχει την πρώτη θέση στον κατάλογο κατάταξης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι δικαστής που ενδέχεται να έχει διοριστεί παρανόμως θα μπορούσε να ασκήσει επιρροή επί των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;